

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/38/2015
Identifikačné číslo spisu: 5013200752
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5013200752.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SLOVAKIA PLAY spol. s r.o., so sídlom v Senici, Hviezdoslavova 315, zastúpeného JUDr. Agatou Džačovskou, advokátkou, so sídlom v Senici, Hviezdoslavova 315, proti žalovanému: Daňovému úradu Žilina, so sídlom v Žiline, Ul. Janka Kráľa 2, o preskúmanie zákonnosti výkazu nedoplatkov č. 9500450/5/2525888/2012 zo dňa 12.09.2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/106/2013-25 zo dňa 04.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/106/2013-25 zo dňa 04. marca 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia výkazu nedoplatkov č. 9500450/5/2525888/2012 zo dňa 12.09.2012 zostaveného žalovaným. V odôvodnení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžf/17/2014 zo dňa 18.06.2014, ktorý v obdobnej veci konštatoval, že výkaz nedoplatkov nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ale je len administratívnym dokumentom, ktorý zostavuje správca dane z údajov evidencie daní (§ 89 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov; ďalej len „zákon č. 563/2009 Z. z.“, a ktorý sa v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 90 ods. 1 v spojení s § 89 ods. 1 písm. b/ zákona č. 563/2009 Z. z. stáva exekučným titulom, pričom dňom jeho vykonateľnosti je deň jeho vyhotovenia a daňový dlžník sa neupovedomuje o jeho zostavení ani o jeho vykonateľnosti (§ 89 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z.). Krajský súd mal za to, že zásadná právna otázka, či výkaz nedoplatkov - neuhradených odvodov - je rozhodnutím podliehajúcim súdnemu prieskumu, bola už Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyriešená, a preto v záujme zásady predvídateľnosti súdnych rozhodnutí vyplývajúcej zo základného princípu právnej istoty posúdil túto právnu otázku rovnako. O trovách konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu; žalobca preto, že podaním žaloby proti rozhodnutiu nepodliehajúcemu prieskumu v

správnom súdnictve zavinil zastavenie konania, a žalovaný preto, lebo mu v zásade v správnom súdnictve nemožno priznať náhradu trov.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasil so zastavením konania a ani s dôvodmi zastavenia uvedenými v odôvodnení uznesenia. Mal za to, že každý vykonateľný výkaz nedoplatkov je rozhodnutím vyhotoveným žalovaným, v zmysle ktorého vznikajú žalobcovi povinnosti plniť. Poukázal na to, že zastavením konania by sa žalobca dostal do situácie, že by nemal možnosť domáhať sa žiadnym spôsobom svojich práv a oprávnených záujmov, čím by boli porušené jeho práva. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že výkaz nedoplatkov nestanovuje novú povinnosť, a teda nie je spôsobilý spôsobiť žalobcovi ujmu na jeho právach, nakoľko výkaz nedoplatkov bol žalovaným vystavený bez toho, aby mal žalobca akékoľvek nedoplatky.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné priznať úspech.

Predmetom súdneho prieskumu v predmetnej veci bol výkaz daňových nedoplatkov č. 9500450/5/2525888/2012 zo dňa 12.09.2012 zostavený žalovaným pre žalobcu ako dlžníka obsahujúci sumu predpisu odvodu: 9400 €, dátum pôvodnej splatnosti: 03.09.2012, ustanovenie právneho predpisu: § 37 ods. 1 písm. j/ zákona č. 171/2005 Z. z. a výšku nedoplatku : 9400 €.

Úlohou najvyššieho súdu bolo právne posúdiť otázku, či v prejednávanom prípade sa jedná o rozhodnutie, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Najvyššiemu súdu je známe, že vo svojich prv vydaných rozhodnutiach (napr. sp. zn. 6Sžo/17/2014 z 18.06.2014, 6Sžo/51/2014 z 28.01.2015) nepovažoval výkaz daňových nedoplatkov za rozhodnutie, ktoré podlieha súdnemu prieskumu. Neskôr vydaným rozhodnutím (sp. zn. 3Sžf/65/2014 zo dňa 04.08.2015) však pripustil, že výkaz je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ktorého formálna správnosť a súlad vyrubeneho nedoplatku s evidenciou podliehajú súdnemu prieskumu.

Prikloniac sa k zásade prednosti ústavne konformného výkladu, z ktorej vyplýva požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb, inak povedané, v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd, najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s § 250ja ods. 7 O.s.p. odkazuje na svoje rozhodnutie sp. zn. 3Sžf/65/2014 zo dňa 04.08.2015, ktorého odôvodnenie ďalej v príslušnom rozsahu uvádza:

„Pokiaľ ide o výkaz daňových nedoplatkov, ten má konštitutívne účinky v tých prípadoch, kedy je zostavený bez právoplatného rozhodnutia o vyrubení dane. Ide o prípady podľa § 89 ods. 2 písm. b/, c/ zákona č. 563/2009 Z. z. (§ 74 ods. 2 písm. b/, c/ zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v systave územných finančných orgánov). Ide o exekučný titul, ktorý zakladá povinnosť daňového subjektu zaplatiť nedoplatok, preto ho je nevyhnutné súčasne považovať za vyrubenie nedoplatku, keďže mu nepredchádza rozhodnutie. Z konštitutívneho účinku možno vyvodiť, že výkaz je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p.. Rozhodnutie je pojmovo vymedzené v tomto ustanovení svojim účinkom, pričom zákon iným administratívnym aktom, ako sú rozhodnutia, konštitutívny účinok nepriznáva. Výkaz na rozdiel od platobného výmeru nemusí obsahovať odôvodnenie, ale iba zákonom ustanovené náležitosti. Ich formálna správnosť a súlad vyrubeneho nedoplatku s evidenciou podliehajú súdnemu prieskumu. Nemožno vylúčiť, že pri zostavovaní výkazu

nedoplatkov vzniknú administratívne pochybenia. Najvyšší súd nezistil zákonný dôvod podľa § 248 O.s.p. (generálna klauzula), ktorý by vylučoval výkaz daňových nedoplatkov zo súdneho prieskumu zákonnosti. Zostavenie výkazu má pre daňového dlžníka závažné dôsledky. V exekučnom konaní pritom nie je prípustné preskúmavať zákonnosť exekučného titulu. Najvyšší súd súčasne poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 235/2012-11 zo dňa 16.05.2012, z ktorého vyplýva, že právnu otázku prípustnosti správnej žaloby proti výkazu daňových nedoplatkov je nevyhnutné vyriešiť vo všeobecnom súdnictve.

Najvyšší súd konštatuje, že ustanovenie § 89 ods. 3 druhá veta zákona č. 563/2009 Z. z. (Daňový poriadok), podľa ktorého „daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov ani o jeho vykonateľnosti“, sa javí ako rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. S touto okolnosťou sa v ďalšom konaní vyrovná súd prvého stupňa prípadným postupom podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel záveru, že v danej veci je potrebné prijať právne závery urobené vo veci sp. zn. 3Sžf/65/2014, na základe čoho z dôvodov vyššie uvedených postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vrátil vec na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd vec meritórne v naznačenom smere prejedná a znova o nej rozhodne.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 246c ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.